

Priroda dala, a čovek iskoristio i osmislio, da i ljudima i konjima bude dobro. Božji dar, koji su mnogi poredili sa zemaljskim rajem, nekada najprestižnija ergela i stanište najtrofejnijih grla stare Jugoslavije, Zobnatica se danas, uveliko priprema za svoju rehabilitaciju.

Samo ime Zobnatica potiče od reči „zobnica“ ili platnena torba iz koje se hrane konji. Za samo naselje se zna par vekova unazad, ali prvi pisani zapisi potiču iz vremena carice Marije Terezije koja je ovaj posed poklonila, za vojne zasluge, Šimonu Vojniću, koji se smatra i osnivačem ergele, koja zvanično postoji od 1779. godine. Vlasnici u ataru Zobnatice su se menjali. Jedan od prvih je bio Balint Terlei, kojeg je nasledio njegov sin, Đula Terlei, podigavši 1882. godine Kaštel. Pored dvorca na imanju je izgradio niz pratećih objekata (biroških kuća, ekonomskih zgrada, štala). Đula Terlei se bavio uzgajanjem konja i poljoprivredom, kao i većina velikaških porodica u Vojvodini. U periodu između dva rata vlasnik Zobnatice je bio Julije Lebah, a danas je u sastavu AD “Zobnatica”.

Trenutno se na imanju nalazi 80, uglavnom engleskih punokrvnih konja, namenjenih za takmičenje. Jedan deo su polukrvni konji, koji se koriste za turističko jahanje i vožnju kočijama.

Muzej oblika potkovice, jedan od retkih u ovom regionu (neki slični se nalaze u Francuskoj i Engleskoj), posvećen isključivo konjima i konjičkom sportu. U njemu se osim konjske opreme, sanki, kočija, fotografija, brojnih nagrada i pehara osvojenih na raznim takmičenjima, nalazi svedočanstvo o dva izuzetna gla, koja su na neki način mapirala Zobnaticu kao mesto uzgoja najkvalitetnijih konja.

Prvi je legendarni Jadran, čija statua stoji na ulazu u AD “Zobnaticu”. Rođen 1943. godine, svoje najveće trke trčao je posle Drugog svetskog rata pa sve do 1970. godine, a zapamćen je kao osvajač triple krune. Kazanova (1963.) je domaćim i stranim hipodrimima harao sedamdesetih godina i najtrofejnije je grlo Zobnatice. Od 33 trke u 30 je bio pobednik. Iza sebe je ostavio preko 170 potomaka, a njegov spomenik se nalazi u samoj ergeli, u okviru koje je i muzej kovačnica za izradu potkovic i hopodrom, koji se prostire na 32 hektara, a u njegovom sastavu nalaze se galopska i kasačka staza, kao i parkur za preponaše i manjež namenjen za zimsku obuku konja.

Zobnatica je kompleks koji se sastoji od povrtarske, stočarske proizvodnje, jezera, ribnjaka. Turistički deo obuhvata hotel “Jadran”, kategorisan sa četiri, i dependans smešten u Kaštelu, sa tri zvezdice. U ovim objektima trenutno ima 27 soba sa 50 ležaja, dve velike restoranske sale, dva manja poslovna salona podobna za održavanje manjih poslovnih susreta, vinoteka, koji uz Muzej konjarstva i Galeriju, zajedno sa ergelom čine turistički kompleks.

Projekcija kako Zobnatica može i treba da izgleda, stara je više od deset godina i još uvek nije doživela svoju realizaciju.

Generalnim planom predela Zobnatice planira se proširenje hotelskog kompleksa, uređenje i novim vrstama oplemenjivanje postojećeg dendro park, koje bi uz muzej konjarstva, galeriju i zavičajnu kuće u svom okrilju, pružili mnogo više od zelenog kutka. U planu je izgradnja terena za sport i rekreaciju, pa se uz fudbalsko igralište (uređenje postojećeg), predviđa podizane teniskih terena, terena za male sportove, zatvoreni bazen, polo igralište, golf igralište. Na Zobnatici bi se našlo mesta i za umetničku koloniju, ribarsko naselje, istraživačku stanicu, odmaralište, lovački dom. Poljoprivredni kompleks bi tim planom obuhvatao farmu svinja, sušaru, mašinski park, fazaneriju, uzgoj gusaka, rasadnik, obradive površine, sve to uz uzgoj konja, zatim, etno park i etno salaš, uređenje jezera, malog jezera, ribnjaka, bare, plaže, šume i pratećih zelenih i travnatih površina, te obnavljanje kolovoza, parkinga i pešačkih staza.

Od svega gore navedenog, za sada je realne očekivati uređenje plaže, koja se nalazi ispod samog Kaštela, na Zobnatičkom jezeru.

Da se ipak nešto pokreće, govori i nedavno održano takmičenje galopera (27. jula 2013.), kao predkvalifikacije za veliku trku nacionalni galop u Budimpešti krajem septembra. Osim konja iz 20 vojvođanskih opština, učestvovali su i gosti iz inostranstva i tako posle šest godina prekinuli sumorno zatišje na ovom velelepnom prostoru kod Bačke Topole.

[Više fotografija možete da pogledate o v d e.](#)